

с. 5 **І все, у чому має потребу
сім'я...**

с. 8 **Я не віддам її ні за які
гроші**

5 РОКІВ

"Збирайте ж собі скарби на небі..." Матв. 6:20

**№5, 30
2012**

Флешка

Молодіжна християнська газета

п'ять порад майстра

с. 17 **Як стати на 25% щасливішим
всього за 5 хвилин на день**

Я використовував цей простий метод...

с. 19 **Відверто про таємне**

**Найголовніше, щоб зміни відбулися
саме у вас**

5

порад
МАЙСТРА

Людина за всіх часів намагалася досягти досконалості шляхом посиленої роботи над собою. Напевно, тому й виникли сьогоднішні роздуми в моїй голові.

Розповідь тобі притчу. Навіть якщо ти вже знаєш її, все одно не полінуйся, дочитай статтю до кінця...

«Перш ніж покласти олівець у коробку, Майстер з виготовлення олівців відклав його вбік.

– Є п'ять речей, які ти повинен знати, – сказав він олівецьві, – перш ніж я випущу тебе у світ. Завжди пам'ятай про них і ніколи не забувай – і тоді ти станеш найкращим олівцем, яким тільки можеш бути».

Отже, перш ніж розповісти про поради Майстра, хотілося б згадати зі шкільного курсу, що таке притча. У притчі завжди є щось повчальне, вона містить прямий натяк на людину та її взаємини з оточенням. Отож, під образом олівця ми розуміємо людину, але зовсім не за ознакою «дерева́ності».

Отже, повернімося до поради Майстра.

ПЕРША *порада:*

«Ти зможеш зробити багато великих справ, але тільки в тому разі, якщо дозволиш Кому́сь тримати тебе у своїй руці».

«Це і є віра в Бога?» – запитаєш ти. Мені здається, що це щось більше. Це коли підпорядковуєш своє життя Йому та Його вченню. Адже хтось із «розумних» (як завжди, не пам'ятаю хто) сказав: «Правильна релігія — це справжнє життя, життя всією душою, з усією її добротою та праведністю». Очевидно, віра – це те, що формує нас. Сам по собі олівець нічого не напише, і користі від нього не буде. Але якщо ми дозволимо Богові керувати нашим життям, то зможемо зробити дуже багато великих справ.

ДРУГА *порада:*

«Ти переживатимеш хворобливе обточування час від часу, але це необхідно, щоб ти міг стати найкращим олівцем».

Так уже влаштований олівець, що без обточування користі від нього не буде (раніше таким олівцем хоч касету перемотати можна було, а зараз...). Обточування – це і є ти випробування життя, які «роблять нас сильнішими». Без цих труднощів не станемо сильнішими, витривалішими, міцнішими ні у фізичному, ні в духовному сенсі. Неприємно, звичайно, коли тебе «шліфують» обставини, але, очевидно, це необхідно як досвід, який зробить тебе мудрішим.

ТРЕТЯ *порада:*

«Ти зможеш виправляти помилки, які ти робиш».

Скажи, чим відрізняється олівець від ручки? Олівець пише графітом, який можна стерти гумкою. Є навіть російська приказка: «Что написано пером, не вырубить топором». Сучасний грузинський художник Гурам Доленджашвілі пише дуже гарні картини простим олівцем (подивися, якщо не лінь). Важко уявити ці роботи без втручання гумки, яка завжди готова допомогти художникові виправити помилки. Чи здатні ми щось виправити в нашому житті, змінити на краще? ►

ЧЕТВЕРТА *порада:*

«Твоя найважливіша частина завжди перебуватиме всередині тебе».

Не полінуйся й прочитай ще раз. Стрижень — найважливіше в олівці. Так і в людині: важливо не те, що зовні, видиме, а внутрішнє, духовний стан. Певно, це й спонукує нас змінювати щось у житті.

І П'ЯТЕ, *останнє:*

«На якій би поверхні тебе не використовували, ти завжди повинен залишити свій слід. Незалежно від твого стану, ти маєш писати».

Це призначення олівця — ПИСАТИ. Без цього він стане непотрібною дерев'яшкою. Говори про свою віру іншим і даруй надію людям. Незважаючи на обставини, випромінюй Світло.

Міг би олівець стати повноцінним, зауваживши лише одну з п'яти порад Майстра? Поміркуй сам. І пам'ятай найголовніше: неможливо писати без Графіту всередині...

«А наостанок я скажу...» Олівець має властивість «списуватися», залишаючи слід. Що буде написано після твого життя? Картина? Карлукки? Вирішувати тобі. А чудеса трапляються з тими, хто готовий працювати над собою!

«Бо не жадаю Я смерти помираючого, говорить Господь Бог, але покайтеся та й живіть!» (Єзек. 18:32).

Олена ВДОВИЧЕНКО

СІМ'Я: ДАНИНА СТАРО- ВИНІ ЧИ НЕОБХІД- НІСТЬ?

7«Я»

Думаєте, тут помилка в написанні слова «сім'я»? Ні, така етимологія цього слова: «сім-я». Її зовсім нескладно побачити. «Але навіщо вдаватися в цю саму етимологію, – скажете ви, – навіщо так розбирати слово по кісточках?» А ось навіщо: давайте на хвилину замислимося, що ж таке в початковому розумінні сім'я.

Сім членів родини – чоловік, дружина та п'ятеро дітей чи свекор, свекруха, чоловік, дружина й троє дітей. Як вам така перспектива? Ви, напевно, шоковані та приголомшені – невже такою великою по-

винна бути справжня сім'я? Та ще й жити зі «старими»?! Це буде не сім'я, а суцільне жайття. Але все це лише поверхневі висновки. Дозвольте разом з вами «пірнути глибше» й розібратися в цьому питанні.

По-перше, число сім означає повноту, довершеність, цілісність. Звідси ми доходимо висновку, що сім'я – це повнота об'єднаних (тобто цілісність), наявних особистостей у сім'ї (тобто довершеність). Чи то маленька сім'я, чи то велика, ці характеристики обов'язково мають бути властиві їй. ▶

ДВА В ОДНОМУ

Розгляньмо разом усі ознаки сім'ї. Дозвольте мені почати з другої характеристики – **об'єднана**, або ж **цілісна**. «Покине тому чоловік свого батька та матір свою, та й пристане до жінки своєї, – і стануть вони одним тілом» (Бут. 2:24). Такий опис першої сім'ї знаходимо ми в Слові Божому. Зауважте, з двох окремих особистостей виникає одна плоть. Що це означає? Плоть – це тіло, або ж фізична складова нашого ества. Виходить, фізично вони стали одним: одні турботи про одяг, харчування й задоволення життєвих потреб. Можна,

подивившись на цей опис, сказати: «Ну що ж, саме так я й живу з _____ (тут підставте ім'я своєї коханої людини), а значить, ми сім'я». Дозвольте дещо відкоригувати ваше перше враження. Поміркуймо разом, чи можна назвати людей, які перебувають у цивільному шлюбі, сім'єю? Скажу відразу, не приховуючи: ні і ще раз ні! «Чому так категорично?» – запитаете ви. Так, саме так категорично. Проаналізуймо, чому люди вирішують жити в цивільному шлюбі, а не зважуються офіційно оформити стосунки?

ВЕЛИКА РІЗНИЦЯ

«Вирішують» і «наважуються» – відчуваєте різницю? Замисліться над цими висловлюваннями: «Поживемо в цивільному шлюбі, а там видно буде» або «Заміж не нападє, аби тільки замужем не пропасти». «Вирішувати» – значить прийняти рішення й здійснити.

А ось «наважитися» – це вирішити з «я», тобто, урахувати крім себе ще інше «я». Прийняти відповідальність не лише за себе, але й за іншого – для чоловіка; піклуватися не лише про себе, але й про свою половинку – для жінки.

ПАРАДОКС

І ось у наявності парадокс: вирішили пожити в шлюбі, а замість усього спільного, як думалося спочатку, виходить «це твоє, а це моє». «Я подивлюся, як ти будеш до мене ставитися», – думає кожна зі сторін цивільного шлюбу. І ось конфлікт інтересів, захоплення, проведення часу. І все це під загальним словом «конфлікт». Ви, звичайно, можете сказати: «Зачекай, зачекай, а як же багато пар живуть разом без конфліктів? Як багато розписаних гризуться як кішка із собакою?» Так, ваша правда, таке буває, але на перше запитання відповідь проста: коли одна зі сторін перестає думати лише про себе й

починає жити для іншої, тоді конфлікт вичерпаний, тому цивільний шлюб – це все-таки тимчасове поняття. Хоча є й ті, хто живе так роками, тоді виникає запитання: чому ж не оформити стосунки? Складається враження, що вони продовжують чекати, коли ж з'явиться друга половинка. А щодо питання про неблагополучне життя в офіційних шлюбах, тут теж не надто заплутано. Подружжя колись наважилося бути разом, а потім забуло про друга, свою половинку, й поставили в центрі своє «я», а не потреби іншого. Йому просто варто згадати своє рішення, й усе стане на своїй місця.

СІМЕЙНА МАТЕМАТИКА

Дозвольте продовжити розбиратися з поняттям «сім'я» як із завершеністю, тобто з існуючими на даний момент у ній особистостями. Це поняття пов'язане також і з рідними, батьками, адже сім'я в значно ширшому розумінні – це не тільки чоловік і дружина, але це і їхні найближчі родичі. Двоє стають однієї плоттю, тобто дві різні сім'ї поєднуються воедино чоловіком і дружиною. Вони стають центром цього об'єднання. І чи стануть дві родини одним цілим, залежить саме від них. Порада Писання така: «Покине тому чоловік свого бать-

ка та матір свою, та й пристане до жінки своєї». До цього він був приліплений до батьків, тепер же його увага має зосередитися на дружині, але це зовсім не означає, що батьки залишені, тому що в них з'явилася «дочка», яка повинна піклуватися про своїх нових «батьків». Знову звернемося до попереднього міркування – вона піклується не про себе, а про чоловіка і його батьків, відповідно – і він про неї та її батьків. Тобто повинні бути прийняті всі й з боку чоловіка й з боку дружини. Тож займімося математикою: $1+1=1+2+1+2=6$, а де ж 7-я?

ПОВНОТА

Отут багато і зазнають поразки в сімейному житті, упускаючи з уваги останню характеристику сім'ї – повноту. Ви, напевно, відразу подумали про вагітність? Так, можливо, але ж є й безплідні сім'ї, що, тоді в них не сім'я? Ні, сім'я, якщо тільки є в них істинна повнота – повнота, що Наповнює все в усьому! Цю Особистість важливо першою впустити в щойно створену сім'ю – ця Особистість великий «Я є». «Що за дивне ім'я?», – можливо, подумаете ви. Так, дивне, але всеосяжне ім'я нашого Творця й Спасителя, нашого Господа Ісуса Христа. Тому що Він є світло, Він є любов, Він є дорога, Він є істина, Він є життя, Він є двері, Він є добрий пастух, Він є все й у всьому – Він просто є. І там, де потрібна любов, Він нею ста-

не для родини. Там, де потрібно самопожертва заради іншого, Він є Агнец (жертва, принесена для інших). І все, у чому має потребу сім'я, – у Ньому. Коли Він є центром сім'ї, а не вони (чоловік або дружина), тоді все на своїх місцях, кожний живе для іншого – і «конфлікт» вичерпано. Нехай же кожна сім'я буде справді повною, впустивши у своє повсякденне життя Христа, а там і прийде повнота дітей, яких дарує Христос. «І нитка, потрібна не скоро пірветься!» (Екл. 4:12). Так і шлюб, заснований на розглянутих вище принципах, буде міцним. Хоча все-таки вибір залишається за тобою, читачу: вирішити чи наважитися, прийняти або відкинути, центр ти чи Він...

НЕЗРІВНЯННА ПЕРЛИНА

Хвили то здіймалися, то затихали, і тоді навколо човна запанувала тиша. Місіонер пильно вдивлявся туди, де на поверхні води утворювалася безліч пухирців. Незабаром з води показала голова старого індійця – ловця перлів. Він заліз у човен і струсив воду з тіла, що блищало на сонці.

– Я ніколи не бачив, щоб так глибоко й довго пірнали, Рамбхау, – сказав Девід, – просто дивно!

Рамбхау не звернув уваги на слова місіонера. Він взяв у руки велику раковину, яку до цього тримав у зубах, і сказав:

– Думаю, це гарна раковина.

Потім індієць дістав ще кілька раковин, які були загорнені в хустку. Девід Морзе обережно відкрив велику раковину своїм ножем.

– Рамбхау, дивися! Так це ж ціле багатство! – вигукнув він. Ловець досвідченим поглядом оглянув перлину:

– Так, непогана! – промовив він, уважно оглянувши її.

– Рамбхау, невже ти бачив кращу? Адже ця перлина дуже дорога, чи не так?

– Так, я бачив значно кращі перли. У мене є одна така перлина, – здавалося, думки старого були далеко звідси. – Ось подивися, бачиш цю невеличку чорну цятку? Це вада, та й форма в неї трохи овальна, але на ринку за неї дорого заплатять.

– Друже, ти занадто чіпляєшся до себе, – відповів Девід, – особисто я не можу уявити перлину кращу за цю.

– От-от. Саме це ти завжди говориш мені про Бога, – відповів індієць. – Люди вважають себе досконалими, але Бог бачить їх такими, які вони насправді.

Тим часом друзі вже допливли до берега й продовжили свій шлях курною дорогою. Вони йшли до міста.

– Ти правий, Рамбхау. Але Бог пропонує людям досконалу праведність, потрібно лише повірити й прийняти Його дар – викуплення. Невже ти до тепер не розумієш цього?

– Ні, я вже багато разів говорив тобі, що це занадто просто. Це недолік вашої релігії. Я не можу просто прийняти такий дарунок. Можливо, я занадто гордий, але я повинен сам заслужити місце на Небесах, інакше мені там буде не по собі.

– Рамбхау! – місіонер уже довго молився про цю людину. – Невже ти не розумієш, що так ти ніколи не зможеш потрапити на Небеса? Туди веде лише один шлях. Час минає так швидко, ти старієш, можливо, цей сезон буде останнім для тебе. І якщо ти хочеш побачити перлові ворота, то повинен прийняти дарунок, який пропонує Бог через Свого Сина.

– Останній сезон? Утім, твоя правда. Сьогодні я пірнав востаннє. За цей місяць я повинен добре підготуватися.

– Краще б ти готувався до майбутнього життя!

– Саме це я й збираюся зробити. Бачиш того чоловіка, котрий іде перед нами? Він прямує до Бомбея чи Калькутти. Дивися, він іде босоніж і, зробивши кілька кроків, щоразу зупиняється й цілує дорогу. Він чинить дуже добре й правильно. У перший день нового року і я почну свій шлях. Я чекав на цю можливість усе життя. Я піду в Делі на колінах і цим заслужу собі місце на Небесах!

– Та ти при своєму розумі?! До Делі 1200 кілометрів! Ти не пройдеш і півшляху, як до крові зітреш коліна й матимеш зараження крові!

– Ні, я повинен дійти до Делі будь-що-будь. Безсмертний Бог нагородить мене за це, а страждання я легко стерплю, адже ними я куплю місце на Небі.

– Рамбхау, друже мій, це просто неможливо! Ісус Христос віддав Своє життя й цим уже купив місце на Небесах. ▶

Однак старий ловець перлів ніяк не хотів відмовитися від свого наміру.

– Ти мій найкращий друг на землі, саїбе Морзе, – сказав він. – Усі ці роки ти був зі мною – у хворобі й нестатку. Ти був моїм єдиним помічником. Але навіть ти не можеш забрати в мене бажання досягти вічного щастя. Я повинен іти в Делі.

Перекопати старого було неможливо: ловець перлів не міг повірити в даровану Христом волю.

Якось у двері будиночку, де жив місіонер, постукали. Відчинивши двері, Морзе побачив Рамбхау.

– Заходь, друже, – запросив він гостя.

– Не можу, – відповів індієць, – я хотів, щоб ти прийшов до мене. Мені потрібно дещо тобі показати. Тільки не відмовляйся, будь ласка.

Місіонер зрадів. Можливо, Бог почув його молитви відносно друга?

– Так, звичайно, я піду з тобою, – погодився він.

Коли друзі прийшли в будинок Рамбхау, хазяїн сказав:

– Ти знаєш, що через тиждень я вирушаю в Делі.

Морзе засмутився, почувши це. Схоже, сьогодні в нього буде остання можливість пояснити старому ловцеві перлів Божий план викуплення.

Рамбхау вийшов з кімнати, але незабаром повернувся зі скринькою в руках.

– Я зберігаю цю скриньку вже багато років, – промовив він. – У ній я бережу лише одну річ. Сьогодні я хотів би розповісти тобі про неї, саїбе Морзе. У мене був син, єдиний...

– Єдиний син? Рамбхау, ти ніколи не розповідав мені про нього!

– Ні, саїбе... Я просто не міг, – очі старо-

го індійця наповнилися слізьми. – Але зараз я повинен розповісти тобі про це. Скоро я вирушу в дорогу і, хто знає, можливо, більше не повернуся сюди... Мій син теж був ловцем перлів – найкращим пірначем на узбережжі! Він умів пірнати глибше за всіх, у нього був найгостріший зір і міцні довгі руки! Як же я любив його й пишався ним! Він мріяв знайти найбільшу, найкращу перлину, якої ще ніхто не бачив. І одного разу він знайшов її. Але він занадто довго пробув під водою і ледь-ледь вплив на поверхню. Незабаром після цього мій хлопчик помер.

Рамбхау заплакав.

– Усі ці роки я зберігав його перлину, – нарешті заговорив він знову, – але тепер мені потрібно вирушати. Напевно, я більше не повернуся сюди. Цю перлину я дарую тобі, моєму кращому другові.

Індієць вийняв зі скриньки прекрасну перлину й уклав її в руку місіонера. Це була одна з найбільших перлин, яку можна знайти на індійському узбережжі. Вона блищала й переливалася зовсім не так, як штучні перли. На будь-якому ринку світу за неї заплатили б величезні гроші.

Якийсь час місіонер сидів як заворожений, із захопленням дивлячись на перлину.

– Рамбхау! Яка чудова перлина!

– Вона досконала!

Зненацька місіонерові спало на думку.

– Послухай, Рамбхау, ця перлина прекрасна. Продай мені її. Я дам тобі 100 000 рупій.

– Саїбе, що ти говориш?!

– Добре, добре, я заплачу тобі 150 000 рупій. А якщо вона коштує більше, я відроблю решту.

– Саїбе, – похитавши головою, відповів Рамбхау, – цю перлину неможливо купити. Ні в кого на землі не знайдеться стільки грошей, щоб оплатити те, що вона мені коштувала. Я не продам її й за мільйон рупій. Я не хочу продавати її тобі, я хочу просто подарувати.

– Ні, Рамбхау, мені, звичайно, дуже хочеться одержати цю перлину, але я не можу прийняти такий подарунок. Можливо, я занадто гордий для цього. Уже занадто просто все виходить. Я краще заплачу або відроблю.

Старий ловець перлів почав втрачати терпіння:

– Ти мене зовсім не так зрозумів, саїбе. Невже ти не розумієш, мій єдиний син віддав своє життя, щоб дістати цю перлину. Я не віддам її ні за які гроші. Ціна перлини – життя мого сина! Я не можу її продати, але можу подарувати.

Місіонер був вражений. Якийсь час він навів не

міг промовити ні слова. Потім, поклавши руку на плече старому другові, він тихо вимовив:

– Рамбхау, тепер-то ти розумієш, що саме це ти завжди пропонував Богові?

Ловець питально подивився на нього. Здається, він почав щось розуміти.

– Бог хоче подарувати спасіння, те велике й безцінне, що жодна людина на Землі не зможе оплатити. Буде мало й мільйона рупій. Ніхто не може заробити спасіння, жодна людина не є гарною сама по собі. І щоб ти ►

зміг увійти на Небеса, єдиний Син Божий віддав Своє життя. Навіть якщо ти будеш ходити на колінах мільйон років і пройдеш сотні доріг, ти не зможеш купити місце в Небесах. Єдине, що ти можеш зробити, – це прийняти від Бога живий дар викуплення від гріхів. Рамбхау, я, звичайно ж, з величезною вдячністю прийму в подарунок твою перлину. Але чи не хочеш і ти прийня-

ти дар від Бога в глибокому смиренні? Тепер ти розумієш, що коштувало Богові втратити Свого єдиного Сина заради спасіння людей?

– Так, саїбе, тепер розумію. Боже вчення я прийняв два роки тому, але ніяк не міг повірити, що викуплення дається даром. Деякі речі занадто дорогі – їх просто неможливо купити або заробити. Я приймаю Божий дар викуплення.

«Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого
Однородженого, щоб кожен, хто вірує в
Нього, не згинув, але мав життя вічне».
Єв. від Івана 3:16

А ти прийняв Божий дар? Якщо ні, то чи не бажаєш зробити це саме зараз? Ти ніколи не зможеш бути досконалим або заробити стільки грошей, щоб купити цей дар, адже він – безцінний. Чи хочеш ти одержати його даром?

Цінність усмішки

Вона нічого не варта, але багато чого творить.

Вона збагачує тих, хто одержує її, але той, хто її подарував, нічого не втрачає.

Вона спалахує на мить, але пам'ять про неї триває вічно.

Ніхто не багатий настільки, щоб не мати у ній потреби. Бідних же вона робить багатими.

Вона приносить у дім щастя й робить роботу приємною.

Вона відпочинок для виснаженого, надія для зневіреного, проблиск світла для сумного й найкраща на світі протитрута від бід.

Але її не можна ні купити, ні випросити, ні позичити чи вкрати, тому що вона не має жодної цінності, якщо її не подарували.

Якщо я раптом занадто стомився або занурився в суєту настільки, що не можу подарувати вам свою усмішку, будь ласка, подаруйте мені одну з ваших, тому що ніхто так не має потреби в усмішці, як той, у кого немає жодної.

СВІТ ПОЧИНАЄТЬСЯ З УСМІШКИ

Peace begins with a smile.
МАТИ ТЕРЕЗА

Літній вечір. Спорожнілий парк. Вона неквапливо брела звичною асфальтовою доріжкою, іноді зупиняючись, щоб помилуватися останніми променями призахідного сонця, іноді розглядаючи квіти на клумбах. Тягнулась подумки кудись високо-високо – туди, куди не можна долетіти літаками, а лише на крилах мрій... А ще... ще вона усміхалась. Кому? Нахмуреним, часто спантеличеним перехожим, які стрімголов кудись мчались, кожен у свій справі. Вони реагували на її усміхнений погляд по-різному: хтось ще більше насплюювався та серйознішав (і це було у більшості випадків), а хтось здивовано озирався і, очевидно, називав «дивакуватою».

Зізнаюся чесно, я спочатку теж вирішила, що вона дивна, а потім раптом зловила цей надзвичайно щирий блиск її очей... Вона просто була щасливою. Не від того, що мала багато грошей чи їздила на розкішному авто, а від того, що могла робити найменше – дарувати людям свою усмішку, ось тут у цьому вечірньому парку, цього літнього вечора...

Не вимикай з обличчя посмішку ніколи,
Нехай зустрінеш безліч поглядів незвичних,

Нехай усі-усі дивуються навколо –
Ти залишайся все одно оптимістичним!

Не дозволяй, щоб зачепили сумом душу,
Життєві труднощі долай, зібравши сили.
Нехай ніщо твоєї впертості не зрушить,
Іди вперед, щоб запал твій не зупинили!

Долай усе, що посміхатись заважає,
Із милосердям та добром іди по світу,
Хай в оченятах цілу вічність не згасає
Промінчик радості, що запалило літо!

Справжню живу радість неможливо зіграти

І, дивлячись на цю просту, нічим не примітну дівчину, я задумалась. Як важливо вміти радіти! Як важливо відчувати щастя від простих, звичних речей: від того, що світить сонце, від того, що дощ оросив землю, від нового ранку, від неочікувано приємної зустрічі, від того, що не запізнився на роботу або навчання, зрештою! Скільки приводів для радості!!! Я бачу, я живу, я рухаюсь, я співаю, мрію, творю!!!!!! Можна продовжувати ще довго, чи не так? І як часто ми, ігноруючи всі ці радощі, загострюємо свою увагу на зовсім іншому, на зовсім не важливому...

Існує вислів: «Людину характеризує не тільки те, у що вона вірить, а й те, що є для неї джерелом радості».

ОКСАНА
СИДОРЕНКО

А ЩО ВИКЛИКАЄ УСМІШКУ НА ТВОЄМУ ОБЛИЧЧІ?

Некрасивая ^{Поезія} дівочка

автор Микола ЗАБОЛОЦЬКИЙ

Среди других играющих детей
Она напоминает лягушонка.
Заправлена в трусы худая рубашонка,
Колечки рыжеватые кудрей
Рассыпаны, рот длинен, зубки кривы,
Черты лица остры и некрасивы.
Двум мальчуганам, сверстникам ее,
Отцы купили по велосипеду.
Сегодня мальчишки, не торопясь к обеду,
Гоняют по двору, забывши про нее,
Она ж за ними бегает по следу.
Чужая радость также, как своя,
Томит ее и вон из сердца рвется,
И девочка ликует и смеется,
Охваченная счастьем бытия.
Ни тени зависти, ни умысла худого
Еще не знает это существо.
Ей все на свете так безмерно ново,
Так живо все, что для других мертво!
И не хочу я думать, наблюдая,
Что будет день, когда она, рыдая,
Увидит с ужасом, что посреди подруг
Она всего лишь бедная дурнушка!
Мне верить хочется, что сердце не игрушка,
Сломать его едва ли можно вдруг!
Мне верить хочется, что чистый этот пламень,
Который в глубине ее горит,
Всю боль свою один переболит
И перетопит самый тяжкий камень!
И пусть черты ее нехороши
И нечем ей прельстить воображенье –
Младенческая грация души
Уже сквозит в любом ее движении.
А если это так, то что есть красота
И почему ее обожествляют люди?
Сосуд она, в котором пустота,
Или огонь, мерцающий в сосуде?

ЯК СТАТИ НА 25% ЩАСЛИВИШИМ **УСЬОГО** **ЗА 5 ХВИЛИН НА ДЕНЬ**

Згадаєте, коли ви одержали підвищення
або купили нову машину. Чи були ви
щасливі відтоді? ▶

Я теж не був.

Усе відбувається зовсім інакше, чи не так? Ми купуємо речі, досягаємо мети, балуємо себе – але ніщо з цього не робить нас щасливими надовго.

А що ж робить? Згідно з науковим дослідженням, – вдячність.

Нещастя часто призводить до страху в тій чи іншій формі: страху виявитися неспроможним. Наприклад, ви почуваєте себе нещасним на роботі, тому що боїтеся, що не зможете виконати своїх обов'язків і вас звільнять. Можливо, вам не подобається сплачувати рахунки, тому що хвилюєтеся, що у вас не вистачить грошей. Якщо хтось підріже вас на дорозі, ви гніваєтеся, що через це можете виявитися в небезпеці. Це теж страх.

Але вдячність нейтралізує страх. Якщо ви навчитеся бути вдячними, ви зможете перемогти страх і відкритися для щастя.

Це не містика, і це зовсім не складно. **Щоночі, перш ніж лягти спати, складіть список з п'яти пунктів, за які ви вдячні Богові.**

Спочатку це може здатися дивним або важким. Але ж п'ять пунктів може придумати кожний. Чому б не спробувати? Ви б могли подякувати за сім'ю, сонячний день, чудову їжу, здоров'я, найкращого друга або особливий момент. Якщо справи жакливі, подякуйте за те, що вони не стали ще гіршими.

Не потрібно «зачісувати» або оцінювати. Чи досконалі ваші пункти в списку, як любов батька до дитини, або настільки ж легковажні, як моя пристрасть до молочних коктейлів, важливо придумати хоча б п'ять речей, за які ви вдячні.

Результат не змусить себе довго чекати. Згідно з дослідженням, учасники почували себе на 25 % щасливішими вже за два тижні експерименту.

ЧОМУ ЦЕ ПРАЦЮЄ?

Щодня складаючи список, ви вчите свій мозок запам'ятовувати хороше. Щохвилини ми отримуємо таку кількість інформації, що мозок змушений відсіювати значну її частину.

Тільки уявіть, якби ми зауважували цокання годинника або кожний крок – ми б ніколи не змогли ні над чим зосередитися. Але коли ви запам'ятовуєте нове слово, то раптом скрізь починаєте його помічати. Відзначивши його як важливе, замість того щоб залишити непоміченим, свідомість звертає на нього вашу увагу.

З цього можна отримати користь. **Щодня складаючи список подяк, ви змушуєте свідомість шукати щось, за що можна подякувати. Незабаром ви скрізь будете це зауважувати.**

Ви все частіше й частіше будете запам'ятовувати приємні події, і це буде вам насолодою. А ввечері ви нібито переживете їх заново, коли згадаєте про них і додасте в список подяк.

ПОЗИТИВНИЙ ЕФЕКТ

За допомогою експерименту було встановлено, що на 22-й день учасники, які щодня складали список подяк, були не тільки значно оптимістичнішими й задоволені своїм життям, а й краще спали та рідше відчували біль.

В іншому експерименті учасників просили складати щоденні списки протягом тижня. Вони не тільки стали більш щасливими й менш пригнобленими до кінця експерименту, але й відчували позитивний ефект ще шість місяців. Особливо це стосувалося людей, які продовжували складати списки, незважаючи на закінчення експерименту.

Я використовував цей простий метод, щоб вийти з депресії, і продовжую використовувати, щоб мати гарний настрій. Сподіваюся, вам він допоможе так само, як допоміг мені.

Кара СТЕЙН

АНОНІМНА ІСТОРІЯ

Існує одна приказка: «Розумний вчиться на чужих помилках». Ця стаття саме про це. Я хочу поділитися з вами кількома уроками, які здобув із життя. Це були важкі уроки про стосунки з дівчатами. З часом вони допомогли мені виділити для себе десять причин, з яких я вирішив утримуватися від сексуальних стосунків до шлюбу.

ПОРАДА
ДЛЯ
ТИХ, ХТО
ЗУСТРІ-
ЧАЄТЬСЯ

№ 1:

Тепер я знаю, що секс не такий, яким його «малюють»

Коли я навчався в коледжі, пережив неприємний досвід, який можна описати як «любовне похмілля». Провівши якось ніч із дівчиною, я відчув уранці неймовірну порожнечу. Такого ви не побачите по телевізору або в романтичних фільмах, але зустрічається це досить часто. Після ночі сексу я відчував порожнечу й навіть жаль.

Мені здавалося незвичайним пережити «любовне похмілля». Адже коли я навчався в коледжі, секс був моїм «богом». Я думав про нього вранці, вдень і ввечері. Можете собі уявити, наскільки сильно я хотів цього. Секс задовольняв усі мої потреби. Я поклонявся йому як якомусь ідолі. Однак часто я не отримував від чергової ночі того задоволення, до якого прагнув.

Можливо, ви переживали те ж саме? У вас колись було «любовне похмілля»? Якщо вам знайоме те, про що я говорю, ви повинні замислитися над наступним запитанням: «Чому так відбувається? Якщо секс має для мене таке велике значення, чому він залишає в мені почуття порожнечі?» ➔

Від-
верто
про
таєм-
не

ОДИН ХЛОПЕЦЬ ДІЛИТЬСЯ
ВІДВЕРТИМИ ПОРАДАМИ
ПРО СЕКС І ПОБАЧЕННЯ

Я пам'ятаю, як мене бентежила ця порожнеча. І ось до якого висновку я дійшов: «Виходить, мені просто потрібно більше сексу, от і все». (Нам часто здається, що, якщо ми будемо докладати більше зусиль, наш «бог» принесе нам ще більше задоволення, але насправді все не так. Наприклад, купивши нову машину, ми щасливі, але згодом вона перестає нас задовольняти, і ми помилково думаємо: «Напевно, це була не та машина. Куплю нову — і все буде чудово»).

Незважаючи на прийняття мною рішення, почуття порожнечі мене не залишало. Зрештою, я дійшов висновку, що секс до шлюбу зовсім не такий, яким його «малюють». Якби це було не так, я б відчував не порожнечу, а справжнє задоволення.

ПОРАДА ДЛЯ ТИХ, ХТО ЗУСТРІЧАЄТЬСЯ № 2:

Тепер я хочу ставитися до дівчат з великою повагою

Я зрозумів, що дівчата часто не зовсім розуміють, що відбувається, коли справа доходить до сексу. Їхній погляд на те, що відбувається, діаметрально протилежний погляду юнака. Часто дівчата виправдовують заняття сексом, говорячи: «Але ж я люблю його». При цьому вони не обов'язково хочуть почати сексуальні відносини. Чому так відбувається? Дівчата використовують секс, щоб отримати любов, а хлопці використовують любов, щоб одержати секс.

Ось як усе відбувається: дівчина уявляє собі, як вона одного разу вийде заміж за коханого хлопця; а хлопець у цей час уявляє все, що він хоче пережити з цією дівчиною, смакуючи, як він буде розповідати про це друзям. І в той час як вона запевняє себе, що чинить правильно, він розуміє, що чинить погано, але все одно не відступає. Чому? Щоб одержати, звичайно ж, фізичне задоволення; але є й інша причина. Думаю, що секс допомагає хлопцям відчувати себе чоловіками. Вам це не здається смішним? Чи можна, прикриваючись обманом, відчувати себе справжнім чоловіком?!

Пізніше я зрозумів, що проявляючи повагу до дівчини, ти поважаєш себе. Чому? Тому що настане день, коли ти пошкодуєш про вчинене, і жаль залишиться з тобою довше, ніж пам'ять про задоволення. У фільмі «Роб Рой» головний герой

говорить такі слова: «Повага — це дар, який віддає сам чоловік». Коли ви виявляєте повагу до дівчини, поводяться з нею так, як ви вважаєте правильним у своєму серці (заради її блага), ви тим самим з повагою ставитеся до себе й охороняєте себе від глибокого жалю в майбутньому.

ПОРАДА ДЛЯ ТИХ, ХТО ЗУСТРІЧАЄТЬСЯ № 3:

Ви спите з чужою дружиною

Ось, що я маю на увазі: більшість дівчат, з якими я зустрічався, виїхали заміж. І коли я ставлю себе на місце їхніх чоловіків, я шкодую про те, що я зробив. Чесно кажучи, мені навіть хочеться урізати собі як потрібно!

І коли я одружуся, мені, безумовно, не сподобається, якщо я довідаюся, що з моєю дружиною в минулому хтось погано обійшовся. А як би ви себе почували? Сподобалося б вам, якби хтось переспав з вашою дружиною? Якщо ви зараз тільки зустрічаєтеся і так б сталося з вашою дівчиною, то наскільки важче ви будете переживати, якщо так вчинять із вашою майбутньою дружиною?!

Давайте подивимось ще далі. Дівчина, з якою ви збираєтесь зайнятися сексом, чиясь дочка. А якби це була моя донька або сестра? Чи хотів би я, щоб якийсь хлопець, як я, скористався нею? Тепер я дивлюся на дівчат зовсім по-іншому. Це чийсь доньки й сестри, і колись кожна з них стане чиею дружиною.

ПОРАДА ДЛЯ ТИХ, ХТО ЗУСТРІЧАЄТЬСЯ № 4:

Секс зруйнував найкращі стосунки в моєму житті

У коледжі я зустрічався з дівчиною, з якою мені ніколи не було нудно, вона була межею моїх мрій. Ми ідеально підходили одне одному. Трохи почекавши, я наполіг на тому, щоб ми перейшли до більш близьких стосунків, тобто до сексу. Дуже швидко секс зайняв головне місце в наших стосунках. Мене перестало цікавити в моїй дівчині що-небудь, крім сексу. Врешті-решт, замість зближення, ми почали віддалятися одне від

ПОРАДА ДЛЯ ТИХ, ХТО ЗУСТРІ- ЧАЄТЬСЯ № 6:

Утримання від сексу з майбутньою дружиною забезпечить кращий секс з нею в шлюбі

Чому? Тому що, таким чином беручи шлюб, я збережу повагу до дружини, а вона буде мені довіряти. Я засвоїв для себе один урок: якщо дівчина не довіряє хлопцю, вона не захоче віддатися йому. У глибині душі вона не буде відчувати радості від стосунків.

Ось як усе відбувається: якщо дівчата використовують секс, щоб одержати любов, а хлопці використовують любов, щоб одержати секс; пара, котра зустрічається, не уникає сексуальних стосунків до шлюбу. Дівчина поступиться заради збереження стосунків, а хлопець доб'ється свого, тому що секс для нього важливіший, ніж стосунки. Потім, після одруження, дівчина одержить те, що хотіла: клятву вірності коханій людині, тому секс буде їй уже не потрібний. Вона почне ухилитися від статевих стосунків. Раніше вона поступалася, але зараз утратила інтерес. Чоловік же, який не допустить своєю дружиною, оскільки мав з нею секс до шлюбу, усе ще хоче сексуальних стосунків, але вони для нього — просто секс, а не переживання особливої едальної близькості з дружиною. Таким чином, ця пара не може підтримувати чисті стосунки в сексі.

Не подумайте, що все це вигадка. Я вже закінчив коледж і бачу, як багато пар після одруження мають сексуальні проблеми. Уникнути їх можна, але лише в тому випадку, якщо втримуватися від сексу до одруження. Очікування чистих сексуальних стосунків у шлюбі дозволить чоловікові ставитися до своєї дружини з великою повагою, а їй буде легше йому довіряти. Врешті-решт, завдяки взаємоповазі й глибокій прихильності, подружжя буде частіше займатися сексом і одержувати від нього велике задоволення. ➔

одного. Ось, що я мав на увазі, коли говорив, що секс зруйнував найкращі стосунки в моєму житті. Люди можуть пізнавати одне одного на різних рівнях: емоційному, інтелектуальному, фізичному, духовному. Зосередившись лише на фізичному рівні, ми поступово зруйнували все те, що поєднувало нас раніше. Наші стосунки перестали розвиватися. Можливо, ми б і зараз були разом, якби я (ми) умів(ли) чекати.

Я бачив, як те ж саме відбувалося не тільки зі мною, але й з іншими людьми. Я впевнений, що всьому цьому є причина, і поясню, що маю на увазі.

Секс до шлюбу руйнує інші сфери стосунків

Після сексу з якоюсь дівчиною зі мною відбувалося дві речі: 1) я втрачав до неї повагу (хоча мені цього не хотілося); 2) вона переставала мені довіряти (хоча теж цього не хотіла).

Я не знаю, чому все відбувалося саме так. Але так усе й було. Можливо, усі ми так улаштовані. Але одне я знаю напевно: я не самотній у своєму досвіді. Я бачив, як це траплялося знову й знову. Багато сімейних пар переживають великі труднощі в стосунках через те, що до одруження вони жили статевим життям. У свій шлюб вони не принесли повагу й довіру — одні з найважливіших складових здорового подружнього союзу.

Я знаю одну пару, яка займається сексом рідше, ніж раз на місяць. Причина зрозуміла — він її не поважає, вона це знає й не довіряє йому, тому уникає близькості. Це дуже сумно, але подібне відбувається частіше, ніж ви думаєте. На жаль, мало хто наважується говорити про цю проблему відкрито. До того ж культура й телебачення пропугують інший портрет шлюбу, повністю ігноруючи існуючу проблему. Нібито ніхто не хоче зізнаватися, що подібне відбувається, хоча це очевидно!

ПОРАДА ДЛЯ ТИХ, ХТО ЗУСТРІ- ЧАЄТЬСЯ № 5:

ПОРА- ДА ДЛЯ ТИХ, ХТО ЗУСТРІ- ЧАЄТЬСЯ № 7:

Утримання від сексу з іншими жінками до шлюбу забезпечить кращий секс із дружиною в шлюбі

Незважаючи на те що секс часто називають «випадковим», він, як якийсь таїнство, зв'язує двох людей невидимими нитками. Проблема полягає в наступному: чим більше ниток зв'язує мене з іншими жінками, тим менше я буду пов'язаний з моєю майбутньою дружиною. Це подібне до скотчу — чим частіше його клеїш на різні поверхні, тим гірше він прилипає. А з часом він взагалі ні до чого не може прилипнути.

Якщо я зв'язую себе з іншими дівчатами до шлюбу, мені буде складно встановити міцний зв'язок зі своєю майбутньою дружиною. Я не зможу цінувати її так, як міг би, і, отже, не зможу любити її так, як хотів би. Кожен день, у якому я зберігаю вірність своїй майбутній дружині, означає, що мої стосунки з нею будуть кращі!

Дивно! Наша культура відкрито засуджує перелюб, однак з радістю допускає дошлюбний секс, до того ж партнерів може бути кілька. Хіба не смішно! Адже якщо не враховувати рамок часу, секс до шлюбу — це перелюб. Нам не важко уявити, як перелюб руйнує шлюб. Можна сказати, що дошлюбний секс завдає великої шкоди. Він послабляє узи, що зв'язують чоловіка і жінку.

ПОРА- ДА ДЛЯ ТИХ, ХТО ЗУСТРІ- ЧАЄТЬСЯ № 8:

Мені не потрібно спати з жінкою, щоб довідатися, чи є ми «сексуально сумісними» чи ні

Секс призначений для того, щоб доповнювати стосунки, а не домінувати в них. Це те, що я відкрив для себе. Можна сказати, що секс — це цукрова глазур на торті, з якого складаються всі інші «шматочки» подружніх стосунків. Я дійшов висновку, що сексуальні стосунки можуть бути успішні лише в тому випадку, якщо подружжя працює та зміцнює усі інші сфери стосунків. Саме тому я впевнений, що мені не

потрібно спати зі своєю майбутньою дружиною, щоб довідатися, наскільки ми сумісні. Якщо в усіх інших сферах ми відчуваємо єдність, із сексом теж буде все в порядку.

Я також виявив, що якщо секс буде в центрі стосунків, він не стане від цього кращим, а навпаки, погіршиться. Подумайте про це. Якщо ви тільки й робите, що через мікрофони вивчаєте ваші сексуальні стосунки, постійно вишукуючи недоліки, ваше ставе життя просто приречене на провал!

Але коли ви зосереджуєтеся на інших сферах ваших стосунків і не ставите секс на перше місце, тоді ви здобуваєте волю насолоджуватися всією повнотою сексуального життя, не відчуваючи при цьому тиск постійно прагнути до ідеального сексу (тому що він не буде завжди ідеальним!). Маю також зізнатися, що, будучи студентом, я перестав думати про секс, тільки коли повністю усунув його зі свого життя. Це ще одна причина, чому чекати все-таки потрібно.

ПОРА- ДА ДЛЯ ТИХ, ХТО ЗУСТРІ- ЧАЄТЬСЯ № 9:

Я знайшов те, що приносить більше задоволення, ніж секс

Ви, напевно, подумали: «Ну так, звичайно!» Але я кажу правду! Якоюсь мірою секс допоміг мені зрозуміти, що існує те, що його багато в чому перевершує. Я не маю на увазі якийсь заняття або річ, я говорю про Особистість — про Бога!

Просто подумайте над тим, що я хочу сказати. Я знаю, що все це звучить щонайменше дивно, але в тому, що я довідався, прихований великий зміст! Бог створив нас таким чином, що ніщо в цьому житті не може цілком нас задовольнити, крім Нього Самого. Це закладене в кожному з нас. Одного разу хтось сказав: «Усередині кожної людини існує якийсь вакуум, заповнити який може лише Бог».

Тому ми спостерігаємо, як люди змінюють роботу, супутників життя, моду й багато чого іншого, прагнучи лише до одного — абсолютного задоволення. І коли речі й люди цього світу не допомагають нам досягти бажаної мети, ми розчаровуємося в них і змінюємо їх на щось нове, сподіваючись все-таки отримати цілковите задоволення. Але проблема полягає в тому, що ми не в змозі досягти мети доти, поки не навернемося до Бога: лише Він може нам допомогти.

Господь занадто любить нас, щоб дозволити нам знаходити справжнє задоволення в чомусь або в комусь, крім Нього. Він прагне кращого для нас, а краще — це Він Сам. Ніщо й ніхто не може зрівнятися з Ним. Я знаю, що це правда, тому що сам відкрив її для себе. Коли я попросив Бога ввійти в моє життя, Він забрав ту порожнечу, яка була в моєму серці. До того ж довідався про обіцянку Ісуса. Він сказав: «Хто приходить до Мене, — не буде голодувати, і хто вірить у Мене, — ніколи не буде спраглим» (Івана 6:35). Його слова стали для мене реальністю. Коли я знайшов відносини з Богом, Він заповнив вакуум усередині мене. Я перестав відчувати порожнечу. Пізнання Бога принесло в моє життя значно більше задоволення, ніж секс.

Бог дає мені силу чекати

Минули роки відтоді, як у мене був останній секс. Мені шкода, що я не втримувався від нього раніше. Мені є про що жалкувати (і як я вже говорив, жаль залишається довше, ніж відчуття задоволення). Я жалкую про те, як поведив себе раніше з дівчатами. Я сумніваюся в стабільності мого майбутнього шлюбу. Але Бог допомагає мені справлятися з гіркотою минулого й хвилюваннями щодо майбутнього. Він багато чого змінив у мені й продовжує це робити постійно.

Бог також дає мені силу втримуватися від сексуальних стосунків, коли

я не одружуся. Іноді, звичайно, я борюся з собою, але в Господа досить сили, щоб провести мене через будь-які випробування. Для Нього немає нічого неможливого. І я знаю, що кожний новий день, кожний новий тиждень, місяць, рік, проведені з Ним, лише зміцнять і поліпшать мій майбутній шлюб, тому що весь цей час я чекаю й зберігаю вірність Богові. Завдяки тому, що я довіряю сфері сексуальної близькості Господу, мої відносини з Ним зміцнюються і поліпшуються щодня.

З ЧОГО ПОЧАТИ

Якщо ви хочете, щоб у майбутньому ваші стосунки в шлюбі склалися успішно, почніть змінюватися вже зараз. Успіх не залежить від того, чи будуть у вас гарна дружина й слухняні діти. Найголовніше, щоб зміни відбулися саме з вами. Почніть із себе! Існують лише одні єдині відносини, які допоможуть вам бути хорошим чоловіком і батьком, це ваші відносини з Богом!

Бог створив секс, любов і стосунки, щоб ми насолоджувалися ними. І ми зможемо радіти їм у всій повноті, якщо будемо дотримуватися Божих указівок. Я переконався, що Бог не з тих, Хто любить читати мораль. Він не говорить нам «роби це» або «не роби цього» без усяких на те причин. Коли Господь говорить «не роби цього» (наприклад: зачекай із сексом до шлюбу), Він не хоче показати вам, хто головний, Він робить це винятково заради вашої користі. Створивши мене чоловіком, Бог знає, що для мене краще і що дасть мені найбільше задоволення.

<http://www.mirstudentov.com>

ПОРА-
ДА ДЛЯ
ТИХ, ХТО
ЗУСТРІ-
ЧАЄТЬСЯ
№10:

ГОМЕОПАТІЯ? ДАВАЙ, ДО ПОБАЧЕННЯ!

ІРИНА ХАРАЧКО

Шарлатани з давніх-давен намагалися освоювати медицину – від алхіміків, які безуспішно шукали еліксир молодості (див. Буття 3:22–24), і до горе-лікарів XIX століття, які пропонували тютюн хворим на туберкульоз. Тепер їхніми спадкоємцями по праву вважаються гомеопати, що вміють заробляти колосальні суми грошей збовтуванням мікстур і наших з вами мізків.

Гомеопатія – це псевдомедична система, що ґрунтується на теорії лікування хвороби за допомогою використання дуже малих доз ліків, які у великих дозах у здоровіших людей можуть викликати подібні симптоми хвороби. Термін «гомеопатія» походить від грецьких «homoios» (подіб-

ний) і «pathos» (хвороба, страждання). Інакше кажучи, принцип такий: подібне лікується подібним.

Засновником гомеопатії вважається німецький лікар Самуїл Ганеман – масон, який наприкінці XVIII століття сформулював три основні закони лікування: перший – подібне лікується подібним; другий – закон безмежно малих величин (чим більше розводити ліки, тим вони ефективніші); третій – закон потенціювання, або послідовного збовтування. На думку Ганемана, саме останній процес перетворює розчинену рідину в гомеопатичні ліки.

Як сировину для приготування лікарських препаратів Ганеман використовував рос-

лини, мінеральні сполуки, речовини тваринного походження (ящірки, сонечка, раки, павуки, бджолину та зміїну отруту). Уже під час поверхневого ознайомлення з гомеопатичною фармакологією виявляються ознаки рівня середньовічної емпіричної медицини, яка базувалася винятково на досвідах, без будь-якого наукового обґрунтування. Наприклад, тут можна виявити такі рецепти: розтерте сонечко змішують з 90-процентним спиртом, роздавлену ящірку також настоюють на спирті. Подібним чином використовують і слимаків. Потім отриману шляхом настоювання речовину розчиняли в співвідношенні 1 до 10, 100, 1000, 10 000 тощо. На кожному етапі ємність із

розчином трясли. У випадку, якщо діюча речовина мала слабку здатність до розчинення, нею насичували цукрові крупинки й давали хворим.

Дивує й сам добір препаратів для лікування деяких захворювань. Наприклад, червоні корали використовувалися для лікування бешитового запалення, пір'я орла — для поліпшення гостроти зору, річковий рак уживався при лікуванні злоякісних пухлин, а рослини з неприємним запахом — при смердючому нежиті, екстракт тарантула — при розсіяному склерозі, беладону з гострими зубцями по краю листя — при лікуванні зубів. Як бачимо, ніякого наукового обґрунтування ▶

взаємозв'язку між сировиною й хворобою не було, швидше, їхній вибір був навіяний містичною медициною.

Світогляд Самуїла Ганемана формувався під впливом відомого шведського вченого-містика Еммануїла Сведенборга, котрий намагався об'єднати науку й окультизм. Сведенборг міг говорити з духами померлих, як з людьми, бачити їх. Біблійний погляд на подібну практику категорично однозначний (див. П. Зак. 18:10–14).

Тепер розглянемо докладніше «розчини» Ганемана. Нагадаємо, що другий закон гомеопатії звучить так: чим більше розводити ліки, тим вони ефективніші. Якщо початкова речовина добре розчиняється, то одну її частину розчиняють у дев'яти або 99-ти частинах дистильованої води або етилового спирту й енергійно збовтують. Якщо початкова речовина погано розчиняється, її дрібно розтирають і змішують з порошкоподібною лактозою. Одна частина утвореного препарату знову розчиняється в основі, і так цей процес багато-

Сам Ганеман розумів, що немає ніякої надії на те, що хоча б одна найменша часточка початкової речовини залишиться після таких критичних розчинень. І тоді він заявив, що енергійне струшування препарату залишає після себе «духоподібну» есенцію, яка не сприймається почуттями, але може лікувати й відновлювати наші життєві сили (третій закон гомеопатії).

Сучасні гомеопати стверджують, що навіть якщо з розчину зникла остання молекула вихідної речовини, пам'ять про неї залишається. Але як можна гарантувати, що розчини настільки чисті, що не містять хоча б одну молекулу іншої речовини? Якщо навіть готувати ліки в особливо стерильних умовах, пил, що в повітрі, міститиметься різних молекул біологічного походження (бактерії, віруси, гриби, клітини епідермісу, виділення комах, метеоритний пил тощо). Яким чином під час поетапного розчинення й струшування утворений препарат розпізнає, яка з речовин і є тією самою? Звідки тисячі, мільйони молекул знають, що їм потрібно причаїтися й стояти осторонь, доки та сама речовина не

разово повторюється доти, поки не буде досягнута потрібна концентрація. Розчинення від 1 до 10 позначаються римською цифрою X ($1X=1/10$, $3X=1/1000$, $6X=1/1\,000\,000$), а розчинення від 1 до 100 позначаються C ($1C=1/100$, $3C=1/1\,000\,000$). Більшість препаратів, представлених на ринку, розчинені від 6X до 30X. Розчинення 30X означає, що початкова речовина розчинена в співвідношенні 1 до 1030, враховуючи, що один кубічний сантиметр може містити 15 крапель води, то це число можна розчинити тільки в ємності, яка в 50 разів перевищує розмір земної кулі, що, зрозуміло, неможливо.

буде вважатися зцілювальною? Утім, за допомогою таких сучасних методів аналізу структури речовини, як спектроскопія, дослідження ультрарфіолетовим випромінюванням, електронна мікроскопія, якісні специфічні або постійні зміни в гомеопатично потенційованій воді так і не вдалося виявити.

Метод розчинення гомеопатичних препаратів базується на прадавньому язичницькому уявленні про світобудову, яке не відповідає біблійній картині світу. Основний теоретичний постулат Ганемана пов'язаний із вченням про п'ять першоелементів Всесвіту, відомих з ки-

тайської філософії (у гомеопатії на цій концепції заснована шкала LM- і Lmke-розчинень). Згідно з цією філософською концепцією, світ довільно виник з первісного хаосу, формуючи все живе з п'яти першоелементів – дерева, вогню, землі, металу й води. За своїм змістом вчення є антиподом біблійної концепції створення Всесвіту Богом, воно відкидає концепцію Творця світу, головну для монотеїстичного (однобожного) світогляду. Концепція круговороту п'яти елементів у Всесвіті набула розвитку в даосизмі – одному з напрямків китайської філософії, заснованому Лао Цзи (V ст. до н. е.).

Як бачимо, ні теорія, ні практика гомеопатії не узгоджується ні з біблійним світоглядом, ні з науковими даними; тому цей метод слід відкинути – як такий, що загрожує небезпекою для духу й тіла. І питання навіть не в грошах, витрачених на гомеопатичні препарати (хоча в наш час воно вагоме), але в самій суті – навіть якщо нам у черговий раз дозволити себе обманювати? Тому в аптеці не завадить зайвий раз перепитати фармацевта – чи не гомеопатичний це препарат?

Тест:

Чи вмієш ти стримувати свої емоції?

Чи прислухаєшся ти до чужої думки? Ставиши до неї з повагою? Чи терплячий ти? Перед тобою тест, який, сподіваємося, хоча б приблизно, та допоможе визначити ступінь твого самовладання й терпимості до інших. Але одна умова: відповідай швидко, не замислюючись.

1 Ти вважаєш, що в тебе виникла цікава ідея, але її не підтримали. Тебе це стурбує?

- а) так;
- б) ні.

2 Ти зустрічаєшся з друзями, і хтось пропонує розпочати гру. Чому ти віддаси перевагу?

- а) щоб брали участь тільки ті, хто добре грає;
- б) щоб грали й ті, хто ще не знає правил.

3 Чи спокійно сприймеш неприємну для тебе новину?

- а) так;
- б) ні.

4 Чи дратують тебе люди, які в громадських місцях з'являються нетверезими?

- а) якщо вони не переступають допустимих меж, мене це взагалі не цікавить;
- б) мені завжди були неприємні люди, які не вміють себе контролювати.

5 Чи можеш ти легко знайти спільну мову з людьми з іншими, ніж у тебе, становищем у суспільстві, світоглядом, звичаями?

- а) мені важко було б це зробити;
- б) я не звертаю уваги на такі речі.

6 Як ти реагуєш на жарт, об'єктом якого стаєш?

- а) мені не подобаються ні самі жарти, ні жартівники;
- б) якщо навіть жарт і буде мені неприємний, я намагатимусь відповісти в такий же спосіб.

7 Чи згоден ти з думкою, що багато людей сидять не на своєму місці, роблять не свою справу?

- а) так;
- б) ні.

8 Ти приводиш в компанію друга (подругу), який стає об'єктом загальної уваги. Як ти на це реагуєш?

- а) мені, чесно кажучи, неприємно, що таким чином увага відвернута від мене;
- б) я лише радію за нього (неї).

9 У гостях ти зустрічаєш літню людину, яка критикує сучасну молодь, звеличує минулі часи. Як реагуєш ти?

- а) їду раніше, знаходячи важливий привід;
- б) вступаю в суперечку.

А ТЕПЕР ПІДРАХУЙ БАЛИ.

Запиши по 2 бали за відповіді: 1б, 2б, 3б, 4а, 5б, 6б, 7б, 8б, 9а.

Від 0 до 4 балів.

Ти непохитний і, даруй на слові, впертий. Виникає враження, що ти будь-що прагнеш нав'язати свою думку іншим. Часто підвищуєш голос. З твоїм характером важко підтримувати нормальні стосунки з людьми, які думають інакше, ніж ти, не погоджуються з тим, що ти говориш і робиш.

Від 6 до 12 балів.

Ти здатний твердо відстоювати свої переконання. Але, безумовно, можеш і вести діалог, змінювати свою думку, якщо це необхідно. Здатний іноді й на зайву різкість, неповагу до співрозмовника. І в такий момент ти справді можеш виграти суперечку з людиною, у якої слабший характер. Але чи варто брати за горло тоді, коли можна перемогти більш достойно?

Від 14 до 18 балів.

Твердість твоїх переконань відмінно поєднується з великою тонкістю, гнучкістю твого розуму. Ти можеш прийняти будь-яку ідею, з розумінням поставитися до досить парадоксального, на перший погляд, вчинку, навіть якщо ти його не схвалюєш. Ти досить критично ставишся до своєї думки та здатний тактовно відмовитися від принципів, які, як з'ясувалося, були помилковими.

**Хочеш побачити своє
ім'я на сторінках
газети «Флешка»?**

**Ми чекаємо на твої статті, вірші, досвіди
та інші цікавості**

**Пиши нам: fleshka@i.ua
Нам важлива ТВОЯ думка!**

ЦІКАВІ ФАКТИ ПРО ШЛЮБ

- Сучасне середньостатистичне подружжя повноцінно проводить разом лише кілька хвилин на день. Це пов'язано зі збільшенням робочого часу, появою дітей у сім'ї, часом, витраченим на телебачення, інтернет, відволіканням на хобі, з домашніми й сімейними обов'язками.
- Одруження у віці молодше 25 років значно підвищує ризик розлучення. Крім того, ризик вищий, коли жінка значно старша за чоловіка.
- Рівень освіти людей впливає на вік, у якому вони одружуються. У державах з більшою кількістю дорослих людей, які мають вищу освіту, пари одружуються пізніше. Протилежна тенденція спостерігається в країнах з низьким рівнем освіти.
- За статистикою, імовірність того, що перший шлюб закінчиться розлученням протягом перших 5 років, становить 20 %. За умови співмешкання до шлюбу цей показник досягає 50 %.
- У Давній Греції Солон (638–538 рр. до н. е.) зробив шлюби обов'язковими, а в Афінах за часів Перикла (495–429 рр. до н. е.) бакалаврів звільняли з певних державних посад, якщо вони не мали дружини й дітей. У Спарті суспільство виявляло презирство до самотніх і бездітних людей. У Давньому Римі (63 р. до н. е.) були прийняті закони, які змушували всіх брати шлюб і передбачали покарання для тих, хто залишався самотнім.
- Церемонія одруження звичайно закінчується поцілунком, тому що в Давньому Римі поцілунком мав правове значення під час укладання контрактів, що означало набуття договором правової сили.
- Стрес, пов'язаний з розлученням, впливає на імунну систему організму та його здатність протистояти хворобам.
- Протягом значної частини історії шлюб не обов'язково ґрунтувався на взаємній любові. Іноді пари сходилися для взаємного придбання власності або створення спільної справи. Та й зараз така ситуація, на жаль, не рідкість.
- Слова становлять лише 7 % нашого спілкування з ким-небудь, зокрема й із чоловіками. Тон голосу становить 38 %, а мова тіла відповідає за решту 55 % сутності стосунків у подружній парі.
- Сімейні люди вдвічі частіше ходять до церкви.
- Сімейні пари з дітьми розлучаються значно рідше, ніж бездітні.
- Дослідження показали, що підвищений рівень щастя людини до одруження є гарантом щастя в сімейному житті.

Якщо тобі цікаво знати більше про реальність нашого буття, пропонуємо тобі пройти спеціальний курс молодіжних уроків

10 запитань до Бога

1. Чи настане кінець злу, болю та смерті?
2. Чи існує справжнє кохання?
3. Хто придумав секс?
4. Окультизм: це міф чи реальність?
5. Як потрапити на Небо?
6. Коли настане кінець світу?
7. Хто такий Ісус?
8. Як Тобі зателефонувати?
9. Хто створив наш світ?
10. Це Ти написав Біблію?

WWW.RADIOTOCHKA.INFO

Формула життя

1. Подружись с собой!
2. Что значит дружба?
3. Подготовка к браку.
4. Выбери здоровье!
5. Мечтай о великом!
6. Спиритизм – кто хозяин невидимого мира?
7. Магический ритм – влияние музыки на личность.
8. Цель жизни – утвердись в своих ценностях!

Заповни відрізаний талон і надішли його за адресою:
04071, м. Київ, а/с 36

До речі, ти можеш також замовити уроки, надіславши замовлення на e-mail: fleshka@i.ua (уроки будуть вислані звичайною поштою).

Отрывной талон

☐ Я хочу пройти курс молодіжних уроків:
"Формула життя" ☐ "10 вопросов к Богу"

Меня зовут:
Мой адрес:

фамилия и имя

мне лет

Флешка
Молодежная христианская газета

указывай, пожалуйста, полный адрес с индексом

Відповідальний за випуск: директор видавництва "Джерело життя" Василь Джулай

Головний редактор: Лариса Качмар

Відповідальний редактор: Сергій Степанюк

Голова редколегії: Володимир Велечук

Редколегія: Петро Сироткін, Андрій Шевчук, Олександр Гармаш

Якщо ти бажаєш пожертвувати кошти на розвиток газети, ти можеш це зробити через банк.

Наші реквізити:
Ідентифікаційний код:
ЄДРПОУ 19350731

Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10а
Рахунок: 26006149457
МФО 380805
Найменування банку:
"РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛ" у м. Києві

Переклад, правка: Юлія Вальчук,
Ганна Борисовська, Наталя Сквіра
Верстка, дизайн: Олександр Лісовський,
Анатолій Єременко
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
Наклад: 10 000 прим.

Адреса: 04071 м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-а
e-mail: fleshka@i.ua

www.fleshka-ua.com

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти.
Відповідальність за зміст статей несе автор.

Додаток до газети
"Вічний скарб"
Свідчення про
державну реєстрацію:
Серія КВ №8176
від 03.12.2003